

04.09.2024 r.

NFZ-BP.5202.106.2023

2024.285883.BAST

T. A. Sp. z o.o.

Decyzja nr 33/2024/BP

Prezesa

Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 146), (zwanej dalej: „ustawą o świadczeniach opieki zdrowotnej”), w zw. z art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.), (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), po rozpatrzeniu wniosku T. A. Sp. z o.o. z siedzibą w ..... (zwanej dalej: „Spółką” lub „Przedsiębiorcą”) o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu,

uznają za nieprawidłowe stanowisko Spółki dotyczące niepodlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z tytułu wynagrodzenia otrzymywanego w zamian za wykonywanie na rzecz Spółki świadczeń niepieniężnych o charakterze powtarzającym się, oznaczonych co do zakresu i rodzaju w umowie Spółki, do których stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 11 września 2023 r. (data wpływu do organu 14.09.2023 r.) T. A. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w ..... (KRS: .....), zwróciła się do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia (zwanego dalej „Prezesem NFZ”) o interpretację indywidualną w zakresie przepisów dotyczących podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego. W opisie stanu faktycznego Przedsiębiorca wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Polsce. Wspólnicy

Wnioskodawcy planują zmienić umowę Spółki i wprowadzić do niej następujący paragraf:

1. Jeden wspólnik zobowiązuje się do wykonywania, za wynagrodzeniem rynkowym i bezterminowo; powtarzających się świadczeń niepieniężnych na rzecz Spółki w trybie art. 176 § 1 Kodeksu Spółek Handlowych polegających na:

- a) przygotowaniu i opracowaniu 2 w miesiącu postów udostępnionych na firmowych mediach społecznościowych,
- b) jednej w tygodniu windykacji płatności Klientów wraz ze sporządzeniem raportu podsumowującego,
- c) jednej na kwartał kompletacji dokumentacji przetargowej wraz z jej archiwizacją,
- d) udziale w przynajmniej jednym na półrocze targach branżowych wraz ze sporządzeniem raportu podsumowującego na ich temat.

2. Drugi wspólnik zobowiązuje się do wykonywania, za wynagrodzeniem rynkowym i bezterminowo, powtarzających się świadczeń niepieniężnych na rzecz Spółki w trybie art. 176 § 1 Kodeksu Spółek Handlowych polegających na:

- a) jednej w miesiącu aktualizacji treści, w tym galerii zdjęć, na stronie Spółki,
- b) jednej w miesiącu aktualizacji prezentacji sprzedażowej, z uwzględnieniem rozszerzenia portfolio,
- c) jednej w miesiącu aktualizacji bazy Klientów wraz ze sporządzeniem raportu podsumowującego,
- d) jednej w miesiącu archiwizacji i organizacji danych na firmowych dyskach sieciowych Spółki,
- e) jednej na kwartał inwentaryzacji stanów magazynowych,
- f) jednej na rok analizie ofert polis ubezpieczeniowych Spółki wraz ze sporządzeniem raportu podsumowującego.

3. Obowiązki, o których mowa powyżej obciążają wszystkie udziały Wspólnika. Zbycie udziałów, które są obciążone powtarzającymi się świadczeniami niepieniężnymi, jest możliwe za zgodą Spółki tylko na rzecz nabywcy, który będzie zdolny do wykonywania świadczeń niepieniężnych w taki sam sposób jak zbywca, który był do nich zobowiązany. Obowiązek przechodzi na nabywcę i wygasa tylko w przypadku zwolnienia Wspólnika z tego obowiązku przez Zgromadzenie Wspólników.

4. Wynagrodzenie z tytułu wykonywania powtarzających się świadczeń niepieniężnych jest określane przez Zarząd, na poziomie nieprzewyższającym stawek przyjętych w obrocie gospodarczym.

5. Wynagrodzenie za powtarzające się świadczenia niepieniężne jest wypłacane co miesiąc z dołu, do 10 dnia następnego miesiąca kalendarzowego po wykonanym świadczeniu.

Na tej podstawie, po uzyskaniu wpisu zmian w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego i przyjęciu stosownych uchwał, Wspólnik będzie otrzymywał wynagrodzenie z tytułu ww. powtarzających się świadczeń niepieniężnych. Wykonywane czynności będą miały swoją podstawę wyłącznie w umowie spółki. Nie zaistnieje między Wnioskodawcą a wspólnikiem zobowiązaniowy stosunek cywilnoprawny, nie zostaną zawarte żadne dodatkowe umowy. Ww. przychody Wspólnik wykaże jako dochody z innych źródeł na podstawie art. 10 ust. 9 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, gdyż nie są one dochodami z umowy zlecenia zgodnie z art. 750 Kodeksu cywilnego, ani nie wynikają ze stosunku powołania, lecz są otrzymywane z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych (o których mowa w art. 176 k.s.h.), które mają swoje źródło w umowie spółki. W konsekwencji mają one odrębną podstawę prawną. Wnioskodawca nie będzie odprowadzał z tego tytułu składek na ubezpieczenia zdrowotne, jako że osoby otrzymujące wynagrodzenie z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych (wykonywanych wyłącznie na podstawie umowy spółki sp. z o.o.) nie podlegają ubezpieczeniu zdrowotnemu.

W świetle tak opisanego stanu faktycznego Przedsiębiorca postawił następujące pytanie: „Czy ww. Wspólnik, otrzymujący wynagrodzenie z tytułu powtarzających się świadczeń niepieniężnych zgodnie z prezentowanym brzmieniem umowy spółki (o których mowa w art. 176 k.s.h.), wykonywanych na podstawie umowy spółki sp. z o.o., będzie podlegał obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego na podstawie przepisu art. 66 ustawy o świadczeniach?”.

Zgodnie ze stanowiskiem Przedsiębiorcy wynagrodzenie wypłacone Wspólnikowi z tytułu świadczenia na rzecz Spółki powtarzających się świadczeń niepieniężnych nie stanowi podstawy do naliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne, bowiem art. 66 ustawy o świadczeniach zawiera katalog zamknięty podmiotów podlegających ubezpieczeniu zdrowotnemu i nie ma w nim wspólników otrzymujących wynagrodzenie z tytułu wykonywania świadczeń niepieniężnych określonych w umowie spółki.

Prezes NFZ decyzją nr 73/2023/BP z dnia 5 października 2023 r. (zwaną dalej: „decyzją nr 73/2023/BP”) uznał za nieprawidłowe stanowisko Przedsiębiorcy dotyczące niepodlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu wspólnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z tytułu wynagrodzenia otrzymywanego w zamian za wykonywanie na rzecz spółki świadczeń niepieniężnych o charakterze powtarzającym się, oznaczonych co do zakresu

i rodzaju w umowie spółki, do których stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia.

Od decyzji nr 73/2023/BP Przedsiębiorca wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VI SA/Wa 6203/23. Dnia 27 marca 2024 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (zwany dalej także: „WSA w Warszawie” lub „Sądem”) po rozpoznaniu przedmiotowej skargi uchylił decyzję Prezesa NFZ nr 73/2023/BP. Sąd w motywach uzasadnienia swojego rozstrzygnięcia uznał, że skarga przedsiębiorcy zasługuje na uwzględnienie, a Organ w ponownie prowadzonym postępowaniu przeanalizuje czynności opisane we wniosku Przedsiębiorcy w kontekście wykładni przepisów KSH wyrażonej w przedmiotowym wyroku przez Sąd. Przedmiotowe orzeczenie wraz ze stwierdzeniem prawomocności zostało doręczone Prezesowi NFZ 31 lipca 2024 r.

Pismem z dnia 7 sierpnia 2024 r. Prezes NFZ wezwał Przedsiębiorcę do uzupełnienia braków formalnych wniosku poprzez doprecyzowanie przedstawionego we wniosku stanu faktycznego i: - wskazanie przedmiotu działalności spółki wynikającego z Krajowego Rejestru Sądowego oraz wyjaśnienie rozbieżności pomiędzy treścią wniosku, w którym na str. 1 wnioskodawca wskazuje, że prowadzi działalność gospodarczą organizatorów turystyki i agencji reklamowych a z kolei na str. 4 -tej wniosku wskazuje, że głównym przedmiotem działalności Wnioskodawcy jest m.in.: obróbka mechaniczna elementów metalowych (PKD 25.62.Z),

- wyjaśnienie rozbieżności pomiędzy zwrotem zamieszczonym na str. 4 tej wniosku, gdzie wnioskodawca formułuje stwierdzenie: „Wskazywane w przedmiotowym stanie faktycznym świadczenia dotyczą strategii marketingowych, sprzętów informatycznych lub technicznych, a także tłumaczeń” a katalogiem świadczeń niepieniężnych wskazanych we wniosku,

- udzielenie odpowiedzi na pytanie: czy wspólnicy, którzy mają być zobowiązani do wykonywania na rzecz spółki świadczeń określonych we wniosku, będą pełnić jednocześnie w spółce funkcję członka zarządu tej spółki ew. prokurenta - w terminie 7 dni od otrzymania przedmiotowego wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

W terminie zakreślonym w wezwaniu, pełnomocnik Przedsiębiorcy wskazał, że zgodnie z umową Spółki przedmiotem działalności Spółki, według Polskiej Klasyfikacji Działalności jest:

- 1) 73.11 .Z - Działalność agencji reklamowych,
- 2) 47.19.Z - Pozostała sprzedaż detaliczna prowadzona w niewyspecjalizowanych sklepach,

- 3) 47.43.Z- Sprzedaż detaliczna sprzętu audiowizualnego prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach,
- 4) 59.11.Z - Działalność związana z produkcją filmów, nagrań wideo i programów telewizyjnych,
- 5) 59.12.Z – Działalność post produkcyjna związana z filmami, nagraniami wideo i programami telewizyjnymi,
- 6) 59.13.Z - Działalność związana z dystrybucją filmów, nagrań wideo i programów telewizyjnych,
- 7) 59.14.Z - Działalność związana z projekcją filmów,
- 8) 59.20.Z - Działalność w zakresie nagrań dźwiękowych i muzycznych,
- 9) 61.10.Z - Działalność w zakresie telekomunikacji przewodowej,
- 10) 62.03.Z - Działalność związana z zarządzaniem urządzeniami informatycznymi,
- 11) 70.21.Z - Stosunki międzyludzkie (public relations) i komunikacja,
- 12) 73.12.A - Pośrednictwo wyprzedaży czasu i miejsca na cele reklamowe w radio i telewizji,
- 13) 73.12.B - Pośrednictwo w sprzedaży miejsca na cele reklamowe w mediach drukowanych
- 14) drukowanych,
- 15) 73.12.C - Pośrednictwo w sprzedaży miejsca na cele reklamowe w mediach
- 16) elektronicznych (internet),
- 17) 73.12.D - Pośrednictwo w sprzedaży czasu i miejsca na cele reklamowe w pozostałych mediach,
- 18) 73.20.Z - Badanie rynku i opinii publicznej,
- 19) 74.10.Z - Działalność w zakresie specjalistycznego projektowania,
- 20) 74.20.Z - Działalność fotograficzna,
- 21) 74.30.Z - Działalność związana z tłumaczeniami,
- 22) 74.90.Z - Pozostała działalność profesjonalna, naukowa i techniczna, gdzie indziej niesklasyfikowana,
- 23) 77.21.Z - Wypożyczanie i dzierżawa sprzętu rekreacyjnego i sportowego,
- 24) 77.29.Z - Wypożyczanie i dzierżawa pozostałych artykułów użytku osobistego i domowego,
- 25) 77.33.Z - Wynajem i dzierżawa maszyn i urządzeń biurowych, włączając komputery, -
- 26) 79.11 .A - Działalność agentów turystycznych,
- 27) 79.11 .B - Działalność pośredników turystycznych,
- 28) 79.12.Z - Działalność organizatorów turystyki,
- 29) 79.90.A- Działalność pilotów wycieczek i przewodników turystycznych,

- 30) 79.90.B - Działalność w zakresie informacji turystycznej,
- 31) 82.11 .Z - Działalność usługowa związana z administracyjną obsługą biura,
- 32) 82.19.Z - Wykonywanie fotokopii, przygotowywanie dokumentów i pozostała specjalistyczna działalność wspomagająca prowadzenie biura,
- 33) 82.30.Z - Działalność związana z organizacją targów, wystaw i kongresów,
- 34) 85.51.Z - Pozaszkolne formy edukacji sportowej oraz zajęć sportowych i rekreacyjnych,
- 35) 85.52.Z - Pozaszkolne formy edukacji artystycznej,
- 36) 85.60.Z - Działalność wspomagająca edukację,
- 37) 90.02.Z - Działalność wspomagająca wystawianie przedstawień artystycznych,
- 38) 93.19.Z - Pozostała działalność związana ze sportem,
- 39) 93.29.Z- Pozostała działalność rozrywkowa i rekreacyjna,
- 40) 95.21.Z - Naprawa i konserwacja elektronicznego sprzętu powszechnego użytku,
- 41) 96.04.Z - Działalność usługowa związana z poprawą kondycji fizycznej,
- 42) 63.11.Z - Przetwarzanie danych; zarządzanie stronami internetowymi (hosting) i podobna działalność,
- 43) 63.12.Z- Działalność portali internetowych,
- 44) 63.91.Z- Działalność agencji informacyjnych,
- 45) 63.99.Z - Pozostała działalność usługowa w zakresie informacji, gdzie indziej niesklasyfikowana.

Ponadto Wnioskodawca wskazał, że przedmiotem przeważającej działalności przedsiębiorcy jest Działalność organizatorów turystyki (PKD 79.12.Z), i taki przedmiot jest wskazany w Dziale 3, Rubryce 1 odpisu z Rejestru Przedsiębiorców KRS Spółki.

Wyjaśniając rozbieżności, na które wskazał Organ w wezwaniu, Przedsiębiorca oświadczył, że stwierdzenie wskazane w wezwaniu, w sposób ogólny podsumowuje katalog świadczeń Wnioskodawcy. Działanie takie jak przygotowanie i opracowanie postów na media społecznościowe, udział w targach branżowych, czy aktualizacja prezentacji sprzedażowej są ściśle związane z prowadzoną strategią marketingową Spółki. Działania związane z dyskami sieciowymi Spółki, czy też inwentaryzacją jej stanów magazynowych w sposób fizyczny związane są sprzętami informatycznymi/technicznymi. Zgodnie z treścią wniosku, Wnioskodawca stoi na stanowisku, że katalog świadczeń niepieniężnych, do których mają być zobowiązani Wspólnicy, nie jest zbieżny z jej przedmiotem działalności.

Nadto Przedsiębiorca potwierdził, że Wspólnicy, którzy mają być zobowiązani do wykonywania na rzecz Spółki świadczeń określonych we wniosku, będą pełnić w Spółce także funkcje członków zarządu, niemniej Wnioskodawca podtrzymuje swoje stanowisko, iż świadczenia, do których mają być zobowiązani Wspólnicy, nie mieszczą się w zakresie prowadzenia spraw Spółki.

Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, po rozpoznaniu wniosku Przedsiębiorcy, zważył, co następuje.

W ocenie Prezesa Funduszu stanowisko Przedsiębiorcy jest nieprawidłowe. Powtarzające się świadczenia niepieniężne to zobowiązania, które mogą być realizowane przez wspólników w toku zwykłego prowadzenia działalności przez spółkę – zwłaszcza w toku prowadzenia przez nią działalności gospodarczej, a więc w stosunku zewnętrznym (m.in.: Sołtysiński, A. Szajkowski, A. Szumański, M. Tarska, A. Herbet, Kodeks spółek handlowych. Komentarz. T. II, Wyd. 3, Warszawa 2014). Ponadto celem przepisu art. 176 KSH jest ochrona interesów spółki w sytuacji nałożenia na wspólników dodatkowych obowiązków, obok wniesienia wkładów, oraz stworzenie stałych powiązań gospodarczych pomiędzy spółką a wspólnikami. Instytucja powtarzających się świadczeń niepieniężnych służy z jednej strony zapewnieniu pozyskiwania na korzystnych warunkach przez spółkę niezbędnych dla funkcjonowania spółki np. surowców lub towarów, z drugiej strony zapewnia wspólnikom względnie stały popyt na własne wyroby bądź usługi (m.in.: A. Herbet, w: Sołtysiński, System pr. pryw., t. 17A, 2015, s. 479, Nb 166). W celu skutecznego ustanowienia instytucji opisanej w art. 176 § 1 KSH, strony umowy spółki powinny oznaczyć co najmniej rodzaj i zakres świadczeń. Pod pojęciem rodzaju należy rozumieć przedmiot świadczenia. Drugim obligatoryjnym elementem zobowiązania wspólnika pozostaje jego zakres, przez co rozumie się rozmiar i okres świadczenia (w znaczeniu częstotliwość). Zgodnie z brzmieniem normy ustanowionej w art. 176 KSH, świadczenie powinno mieć charakter powtarzalny – okresowy. Tego kryterium nie spełniają zobowiązania jednorazowe, ciągłe ani stałe (tak np.: Z. Jara (red.), Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2020). Odwołując się do wykładni historycznej, należy wskazać, że celem, dla którego ustanowiono instytucję powtarzających się świadczeń niepieniężnych było zaspokojenie potrzeb gospodarczych akcyjnej spółki cukrowej, poprzez nałożenie na akcjonariuszy – plantatorów buraków cukrowych, dodatkowych obowiązków, obok wniesienia wkładów, dostaw buraków cukrowych, w zamian za materiał siewny, nawozy oraz z góry ustaloną cenę. Chodziło o stworzenie (w sytuacji braku uregulowań umów dostawy, jak w art. 605 i n. ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. (Dz. U z 2022 r. poz. 1360, z późn.zm – zwanej dalej

„KC”) bądź kontraktacji, stałych powiązań gospodarczych, które miały na celu korzystne pozyskiwanie (z plantacji położonych w najbliższej okolicy cukrowni, ze względu na koszty transportu), (dobrego) surowca (materiał siewny, nawozy i doradztwo od cukrowni), a przede wszystkim uniemożliwienie wypowiedzenia umowy lub wystąpienia ze spółki. Przydatność regulacji dotyczących powtarzalnych świadczeń niepieniężnych według art. 176 KSH aktualnie wydaje się wątpliwa. Poza ewentualną przydatnością dla kooperacji gospodarczej między spółką z ograniczoną odpowiedzialnością a jej wspólnikami w zakresie produkcji rolnej (roślinnej, zwierzęcej i sadowniczej) oraz leśnej, praktyczniej jest uregulować owe kwestie w umowach cywilnoprawnych, np. sprzedaży, a zwłaszcza dostawy lub kontraktacji. Stosunki takiego rodzaju są ponadto charakterystyczne raczej dla spółdzielni pracy, aniżeli dla spółki kapitałowej. Podawane w literaturze przedmiotu przykłady (dostarczanie spółce surowców lub prefabrykatów, udostępnianie spółce maszyn i urządzeń, w tym środków transportu, pomieszczeń handlowych, świadczenie doradztwa), potwierdzają raczej tezę o „schyłkowym” znaczeniu tej instytucji dla ukształtowania dodatkowych obowiązków wspólników wobec spółki kapitałowej. Inne instytucje prawa spółek, np. inne obowiązki w rozumieniu art. 159 KSH, dodatkowe świadczenia (obowiązki) na rzecz spółki (art. 174 § 5 KSH), a zwłaszcza umowy cywilnoprawne (w tym również ustawowe regulacje umowy dostawy, art. 605 i n. k.c. bądź kontraktacji, art. 613 i n. k.c.), są elastyczniejszym i sprawniejszym instrumentem tworzenia stałych powiązań gospodarczych pomiędzy spółką a wspólnikami niż dopuszczalne formy obowiązku powtarzających się świadczeń niepieniężnych (Kodeks spółek handlowych. Komentarz red. Zbigniew Jara, rok 2022).

W związku z powyższym, wskazane przez Przedsiębiorcę świadczenia niepieniężne nie prowadzą w istocie do osiągnięcia celu wskazanego uregulowania, tj. do powstania stałego powiązania gospodarczego pomiędzy wspólnikami a Spółką, a sprowadzają się w sposób faktyczny do wykonywania w sposób stały czynności noszących cechy świadczenia usług na rzecz Spółki, w celu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej.

Na zasadzie art. 3 KSH, przez umowę spółki handlowej wspólnicy albo akcjonariusze zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu przez wniesienie wkładów oraz, jeżeli umowa albo statut spółki tak stanowi, przez współdziałanie w inny określony sposób. W świetle art. 151 § 3 KSH, wspólnicy są zobowiązani jedynie do świadczeń określonych w umowie spółki. Na podstawie art. 159 KSH, jeżeli wspólnikowi mają być przyznane szczególne korzyści lub jeżeli

na wspólników mają być nałożone, oprócz wniesienia wkładów na pokrycie udziałów, inne obowiązki wobec spółki, należy to pod rygorem bezskuteczności wobec spółki dokładnie określić w umowie spółki.

Umowa spółki kreuje stosunek cywilnoprawny i jest umową cywilnoprawną, zawierającą cechy szczególne, właściwe dla regulacji prawa handlowego, tj. tworzy stosunek obligacyjny o charakterze konsensualnym, odpłatnym, przysparzającym oraz kauzalnym. W doktrynie podkreśla się konieczność rozróżnienia zobowiązania wspólnika do powtarzających się świadczeń niepieniężnych od innych fakultatywnych postanowień umowy spółki oraz ewentualnych cywilnoprawnych stosunków zobowiązaniowych pomiędzy spółką a wspólnikiem.

Odnosząc powyższe wyjaśnienia do wskazanych przez Przedsiębiorcę czynności, do których będą zobowiązani wspólnicy, pełniący jednocześnie w Spółce funkcję członków zarządu, należy wskazać, że co prawda zostały opisane jako powtarzające się świadczenia niepieniężne, to de facto sprowadzają się one do bieżącego, stałego prowadzenia spraw Spółki (czy też prowadzenia przedsiębiorstwa Spółki), a jako takie wpisują się w dyspozycję normy zawartej w art. 201 § 1 KSH. Stosownie do art. 201 § 1 i 3 KSH, zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę, a w jego skład mogą być powołane osoby spośród wspólników lub spoza ich grona. Jak wynika przy tym z art. 204 § 1 KSH, prawo członka zarządu do prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania dotyczy wszystkich czynności sądowych i pozasądowych spółki. Z mocy ustawy sprawy spółki prowadzi zarząd, do którego należy również reprezentowanie spółki. Rodzaje oraz zakres czynności wskazany przez Przedsiębiorcę to nic innego jak czynności mieszczące się z mocy ustawy właśnie w kompetencjach zarządu oraz typowe przykłady czynności związanych z bieżącym prowadzeniem przedsiębiorstwa/spraw Spółki. W doktrynie prawa handlowego przyjmuje się, że: „pojęcie prowadzenia spraw spółki należy rozumieć wszelkie sprawy spółki zarówno w sferze czysto wewnętrznej, jak i dotyczące funkcjonowania spółki na zewnątrz, mające wymiar uprzedni w stosunku do czynności reprezentacyjnych (słusznie podkreśla to A. Szajkowski, Prawo spółek, s. 290) (...) Sprawami z zakresu prowadzenia spółki są wszelkie czynności o charakterze prawnym i faktycznym zmierzające do realizacji celu spółki w ramach przedmiotu jej działalności (przedmiot działalności nie ogranicza jednak zakresu spraw spółki, jakie może prowadzić zarząd), w tym podejmowanie działań nadzwyczajnych, jeśli zajdzie taka potrzeba. Należy tu wymienić np. organizowanie działalności gospodarczej, podejmowanie decyzji i innych działań w stosunku wewnętrznym dotyczących zarządzania majątkiem spółki,

podejmowanie działalności inwestycyjnej, uruchamianie działalności produkcyjnej, handlowej, usługowej, uzyskanie kredytu czy pożyczki, nabór i zwalnianie personelu, administrowanie sprawami spółki, zwoływanie zgromadzeń, składanie wniosków do sądu rejestrowego” (vide Kodeks spółek handlowych. Komentarz Bieniak 2022, wyd. 8/Pabis, art. 208 k.s.h.).

Odnosząc się do każdej z osobna z czynności czy też świadczeń, wymienionych przez Przedsiębiorcę należy wskazać, co następuje. Świadczenie polegające na przygotowaniu i opracowaniu dwóch w miesiącu postów udostępnionych na firmowych mediach społecznościowych to czynność techniczna związana z prowadzeniem przedsiębiorstwa/spraw Spółki. Jest to czynność techniczna o charakterze ciągłym podejmowana przez cały okres funkcjonowania spółki w obrocie gospodarczym. Dalej czynność polegająca na jednej w tygodniu windykacji płatności Klientów wraz ze sporządzeniem raportu podsumowującego, to czynność związana z bieżącym prowadzeniem przedsiębiorstwa/spraw Spółki. Jest ona podejmowana w celu egzekwowania wierzytelności przysługujących Przedsiębiorcy. Czynność odnosi się zatem do zarobkowego celu prowadzenia działalności gospodarczej. Jest to czynność techniczna o charakterze ciągłym podejmowana przez cały okres funkcjonowania spółki w obrocie gospodarczym. Następnie czynność polegająca na jednej na kwartał kompletacji dokumentacji przetargowej wraz z jej archiwizacją, to przykład typowej technicznej czynności administracyjno-biurowej związanej z prowadzeniem przedsiębiorstwa/spraw Spółki. Czynność ta zmierza do zapewnienia prawidłowego prowadzenia dokumentacji. Jest to czynność techniczna o charakterze ciągłym podejmowana przez cały okres funkcjonowania spółki w obrocie gospodarczym. Z kolei czynność polegająca na: udziale w przynajmniej jednym na półrocze targach branżowych wraz ze sporządzeniem raportu podsumowującego na ich temat to czynność, związana z bieżącym prowadzeniem przedsiębiorstwa/spraw Spółki. Czynność ta zmierza, ujmując rzecz ogólnie, do aktualizowania wiedzy w zakresie prowadzonej przez Spółkę działalności gospodarczej oraz pozyskania informacji o nowinkach w branży prowadzonej przez Spółkę. Czynność odnosi się zatem do zarobkowego celu prowadzenia działalności gospodarczej, celem utrzymania się na rynku. Jest to czynność o charakterze ciągłym podejmowana przez cały okres funkcjonowania spółki w obrocie gospodarczym. Czynność polegająca na jednej w miesiącu aktualizacji treści, w tym galerii zdjęć, na stronie Spółki to czynność techniczna związana z prowadzeniem przedsiębiorstwa/spraw Spółki. Głównym celem aktualizowania strony internetowej jest przyciągnięcie potencjalnych klientów i zapoznanie ich z aktualną ofertą Przedsiębiorcy. Strona internetowa to również wizytówka Przedsiębiorcy.

Aktualizowanie strony internetowej Spółki jest więc czynnością techniczną zmierzającą do realizacji celu spółki w ramach przedmiotu jej działalności. Jest to czynność techniczna o charakterze ciągłym podejmowana przez cały okres funkcjonowania spółki w obrocie gospodarczym. Analogicznie należy potraktować czynność polegającą na jednej w miesiącu aktualizacji prezentacji sprzedażowej, z uwzględnieniem rozszerzenia portfolio. Z kolei czynność polegająca na jednej w miesiącu aktualizacji bazy Klientów wraz ze sporządzeniem raportu podsumowującego, należy do zakresu podstawowych czynności związanych z bieżącym prowadzeniem spraw Spółki w ramach przedmiotu jej działalności. Bez posiadania takiej bazy Spółka nie mogłaby funkcjonować i świadczyć usług stanowiących przedmiot jej działalności. Są to zatem standardowe czynności podejmowane w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej i jako takie mają charakter ciągły. Czynność polegająca na jednej w miesiącu archiwizacji i organizacji danych na firmowych dyskach sieciowych Spółki, zmierza do zapewnienia prawidłowego prowadzenia dokumentacji i jej porządkowania. Jest to czynność techniczna o charakterze ciągłym podejmowana przez cały okres funkcjonowania spółki w obrocie gospodarczym. Czynność polegająca na jednej na kwartał inwentaryzacji stanów magazynowych, to czynność zmierzająca do aktualizacji stanu magazynowego celem ustalenia zapasów oraz braków w materiałach wykorzystywanych przez Przedsiębiorcę do prowadzenia przez niego działalności gospodarczej. Jest to czynność techniczna o charakterze ciągłym podejmowana przez cały okres funkcjonowania spółki w obrocie gospodarczym. Natomiast czynność polegająca na jednej na rok analizie ofert polis ubezpieczeniowych Spółki wraz ze sporządzeniem raportu podsumowującego to czynność zmierzająca do porównywania treści polis celem dokonania najkorzystniejszego wyboru polisy w związku z prowadzoną przez Spółkę działalnością gospodarczą. Jest to czynność techniczna o charakterze ciągłym podejmowana przez cały okres funkcjonowania spółki w obrocie gospodarczym.

Biorąc pod uwagę dotychczasowe wyjaśnienia należy wskazać, że tak określone przez Przedsiębiorcę rodzaje czynności, które w ocenie Przedsiębiorcy stanowią przykłady powtarzających się świadczeń niepieniężnych, są typowymi przykładami czynności związanymi z prowadzeniem spraw Spółki oraz czynnościami (w tym technicznymi) związanymi z prowadzeniem przedsiębiorstwa Spółki. Co więcej prowadzenie spraw spółki/przedsiębiorstwa, jest działaniem permanentnym, trwającym przez cały okres funkcjonowania spółki oraz jej przedsiębiorstwa w obrocie gospodarczym. Wyżej wymienione czynności są bez wątpienia także czynnościami starannego działania, które nie muszą zmierzać

do osiągnięcia określonego celu gospodarczego oraz czynnościami o charakterze ciągłym co oznacza, że są one sprzeczne z naturą instytucji opisanej art. 176 KSH. Tym samym opisany przez Przedsiębiorcę we wniosku stosunek prawny łączący wspólnika ze Spółką – nie mieści się w hipotezie normy prawnej zawartej w art. 176 KSH.

Wykonywanie przez wspólników czynności wymienionych we wniosku Przedsiębiorcy nie tworzy pomiędzy Spółką a wspólnikami trwałego połączenia gospodarczego. Wskazane rodzaje czynności wpisują się zarówno w zakres prowadzenia spraw spółki, do czego kompetencje przysługują zarządowi spółki na zasadzie art. 201 KSH. Co więcej część z nich, z uwagi na techniczny, administracyjno-biurowy charakter, mogłaby zostać przekazana do realizacji przez pracowników Spółki nie będących nawet Jej wspólnikami. Wykonywanie przedmiotowych czynności nie wiąże się z posiadaniem szczególnych umiejętności ani też specjalistycznej wiedzy przez wspólników, a tylko w takim przypadku mogłoby ewentualnie dojść do powstania stałego powiązania gospodarczego pomiędzy wspólnikami a Spółką. Tylko taka relacja byłaby zgodna z naturą stosunku prawnego kształtującego się na podstawie przepisu art. 176 KSH.

Co więcej do wykonywania wskazanych powyżej czynności/świadczeń wspólnik – członek zarządu, czy pracownik Spółki byłby również zobowiązany nawet gdyby nie zostały one wyszczególnione w umowie Spółki jako świadczenia niepieniężne. Są to bowiem czynności, które w ścisły sposób są powiązane z prowadzeniem spraw spółki, jej kierowaniem, a poprzez to z zarządzaniem Spółką jak również prowadzonym w jej ramach przedsiębiorstwem.

Wskazane rodzaje czynności/świadczeń wyznaczają niezbędne minimum prowadzenia działalności gospodarczej, bez względu na zastosowaną formę prawną dla jej prowadzenia oraz jej przedmiot. Ponadto zakres podmiotowy osób, które są w stanie je podjąć i wykonywać jest co do zasady nieograniczony. Wykonywanie tych czynności/świadczeń może odbywać się zarówno na podstawie umowy o pracę czy o świadczenie usług, jak również do ich wykonywania, w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zobligowany jest zarząd spółki na podstawie art. 201 KSH.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 września 2023 r. (sygn. akt II GSK 1810/22), do świadczeń niepieniężnych o charakterze stałym (do których nie stosujemy art. 176 KSH) zaliczyć należy m.in. zarządzanie spółką. W konsekwencji, stosownie do treści art. 2 KSH, zasadnym jest zakwalifikowanie tak oznaczonych zobowiązań z zastosowaniem przepisów KC. Tym samym należy przyjąć, że wypełniają one przesłanki tytułu do objęcia

ubezpieczeniem zdrowotnym, o jakim mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia lub osobami z nimi współpracującymi. Świadczenia opisane przez Spółkę, które mają spełniać wspólnicy, dotyczą sfery wewnętrznych stosunków Spółki. Są zatem związane z bieżącym prowadzeniem jej spraw Spółki z zarządzaniem Spółką i jako takie mają charakter ciągły.

Okoliczność tą determinuje konieczność zakwalifikowania ich jako czynności polegających na świadczeniu usług zarządzania, do których zastosowanie znajdują przepisy art. 750 KC. W konsekwencji rodzi to obowiązek, podlegania przez wspólnika Spółki ubezpieczeniu zdrowotnemu na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach. Zakres czynności wskazanych przez Spółkę oraz sposób ich wykonywania sprowadza się do świadczenia usług na rzecz Spółki w celu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej. Jest to w istocie zobowiązanie do stałego, bieżącego wykonywania wskazanych czynności a zachowanie dłużnika w zasadzie sprowadza się do spełniania świadczenia, które ma następować przez cały okres funkcjonowania Spółki. Świadczenia w postaci wykonywania czynności administracyjnych sprawdzają się do czynności porządkujących i technicznych o charakterze wewnętrznym. Podobnie windykacja czy udział w targach branżowych to czynność wewnętrzna, która nie wiąże się z przedmiotem działalności Spółki wskazanej we wniosku. Tym samym czynności te nie wpływają na zewnętrzną sferę prowadzonej przez Spółkę działalności gospodarczej. Są one standardowymi czynnościami podejmowanymi w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej. Nie sposób sobie bowiem wyobrazić przedsiębiorstwa, w którym nie gromadzi się dokumentacji związanej z prowadzoną działalnością spółki czy też nie prowadzi się inwentaryzacji magazynowej czy aktualizowania strony internetowej. Są to typowe czynności związane prowadzeniem działalności gospodarczej i funkcjonowaniem spółki, a jako takie z samego założenia mają one charakter ciągły. Nie można prowadzić działalności gospodarczej inaczej niż w sposób zorganizowany i ciągły.

W konsekwencji natura opisanych czynności odpowiada przedmiotowi umowy o świadczenie usług w rozumieniu art. 750 KC. W związku z powyższym, zobowiązanie wspólników Spółki do

„powtarzających się świadczeń niepieniężnych”, wskazanych we wniosku, nie prowadzi do powstania stałego powiązania gospodarczego pomiędzy wspólnikami a Spółką, a jest jedynie przejawem prowadzenia spraw spółki lub wykonywaniem czynności technicznych, administracyjnych zapewniających prawidłowe funkcjonowanie Spółki rozumianej jako korporacja. Oznacza to, że w przedmiotowej sprawie nie mamy do czynienia ze świadczeniami, o których stanowi przepis art. 176 KSH, ponieważ Spółka nie otrzymuje niczego, co przekłada się bezpośrednio na prowadzoną przez nią działalność gospodarczą czyli na sferę jej zewnętrznego funkcjonowania.

Wskazane we wniosku czynności wspólników to typowe przykłady prowadzenia spraw Spółki czy też świadczenia usług na rzecz Spółki w celu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej, które trudno byłoby uznać za świadczenia mające czynić zadość interesom wierzyciela, którym w tym przypadku jest Spółka. Wspólnicy niczego nie „dają” czy też nie „czynią” na rzecz Przedsiębiorcy, a jedynie wykonują czynności sprowadzające się do stałej, bieżącej obsługi Spółki, zapewniając jej prawidłowe funkcjonowanie i prowadzenie działalności gospodarczej.

Jak już wskazano, tego rodzaju czynności, jak opisane w zmodyfikowanym wniosku, ze swej natury wykonywane są w sposób ciągły i nie można uznać ich za powtarzające się świadczenia niepieniężne mieszczące się w dyspozycji art. 176 KSH. Są one wykonywane w sposób ciągły, to jest przez cały czas prowadzenia przez Spółkę zorganizowanej działalności gospodarczej. Tak długo bowiem jak Spółka prowadzi działalność gospodarczą, tak długo istnieje potrzeba stałego, a więc ciągłego wykonywania przez wspólników wspomnianych wyżej czynności. Co istotne – jak wynika z wniosku – zakres świadczeń wspólników został określony jako bezterminowy, nie określono bowiem okresu w ciągu którego obowiązki te będą spoczywać na wspólniku. Oznacza to, że – o ile nie zostaną wcześniej zniesione – spoczywają one na wspólnikach przez cały okres normalnego funkcjonowania Spółki, a także w fazie jej likwidacji, jeżeli jest to uzasadnione z uwagi zwłaszcza na cele likwidacji i okoliczności dotyczące danego przypadku likwidacji Spółki. Świadczenie ciągłe polega na określonym, stałym zachowaniu się dłużnika przez czas trwania stosunku zobowiązaniowego. Upływ czasu zostaje tym samym wpisany w konstrukcję świadczenia, a w konsekwencji w konstrukcję stosunku zobowiązaniowego. Zachowanie dłużnika w zasadzie sprowadza się więc do spełniania świadczenia, które ma następować wraz z upływem czasu. Potwierdza to stałe i bieżące wykonywanie wskazanych zadań, a przez to pracę o charakterze ciągłym. Do uznania świadczenia za ciągłe wystarcza, jeżeli składa się ono

z pewnych powtarzających się stale, następujących po sobie psychofizycznych aktów dłużnika, które – mimo że oddzielone w czasie – tworzą razem funkcjonalną całość. Miernikiem tej całości jest czas, a interes wierzyciela jest zaspokajany właśnie dlatego, że odpowiednie zachowanie się dłużnika trwa w czasie (T. Dybowski [w:] K. Osajda (red.) Prawo zobowiązań – część ogólna. System Prawa Prywatnego tom 5, Warszawa 2020, Wydanie 3).

Przedmiotem stosunku prawnego opisanego w analizowanym stanie faktycznym pozostają świadczenia o charakterze ciągłym, które nie mieszczą się w hipotezie normy ustanowionej w art. 176 KSH. Zgodnie z brzmieniem art. 176 KSH, świadczenie powinno mieć charakter powtarzalny, a zatem periodyczny. Tego kryterium nie spełniają zobowiązania jednorazowe, ciągłe ani stałe (tak np.: Z. Jara (red.), Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Wyd. 3, Warszawa 2020). Każdy ze wspólników zobowiązany jest bowiem do realizowania typowych czynności związanych z prowadzeniem spraw Spółki czy też świadczeniem usług na rzecz Spółki w celu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej.

Przepis art. 176 § 1 KSH nie stanowi odrębnej umowy nazwanej, jak również nie konstytuuje samodzielnej i kompletnej regulacji stosunku prawnego pomiędzy spółką a wspólnikiem, ale zaledwie umocowanie do nałożenia na wspólnika zobowiązań innego rodzaju, niż kodeksowe essentialia negotii umowy spółki. Do takiej innego rodzaju czynności prawnej na zasadzie art. 2 KSH zastosowanie mają zatem właściwe przepisy prawa cywilnego materialnego. Wyłącznym celem przepisu art. 176 KSH jest stworzenia stałych powiązań gospodarczych pomiędzy spółką a wspólnikami. Przepis ten nie tworzy podstawy do obciążenia wspólników zobowiązaniem do świadczenia wszystkich czynności faktycznych wykonywanych w trybie ciągłym, jakie w istocie składają się na prowadzenie działalności gospodarczej. W świetle art. 151 § 3 KSH wspólnicy są zobowiązani jedynie do świadczeń określonych w umowie spółki. Na zasadzie wyjątku dopuszczalne jest zobowiązanie wspólników do z góry oznaczonych świadczeń powtarzających się w oznaczonym wymiarze (frekwencji) i zakresie (przedmiocie). Art. 176 KSH nie jest sposobem na zastąpienie personelu utrzymującego ruch przedsiębiorstwa wspólnikami, poprzez nałożenie na nich zobowiązania do świadczenia usług. Prowadzeniu wspólnego przedsiębiorstwa w oparciu o osobistą pracę wspólników/członków służą zupełnie inne formy prawne, jak jednoosobowa działalność gospodarcza, spółka cywilna, spółki osobowe, w tym w szczególności spółka partnerska, lub spółdzielnie pracy.

W spółkach kapitałowych rola wspólników winna sprowadzać się do relacji korporacyjnych a nie obligacyjnych. Dlatego przepis art. 176 KSH jest odstępstwem od ustawowego ograniczenia

świadczeń wspólników na rzecz spółki, to jest obowiązku wniesienia wkładów na pokrycie objętych udziałów, w następstwie czego powinien być wykładany zawężająco. W normalnych warunkach czynności wymienione w umowie spółki (ciągłe usługi o charakterze czynności starannego działania) wykonywałby personel przedsiębiorcy, na podstawie umowy cywilnoprawnej lub stosunku pracy, ewentualnie wspólnicy spółki osobowej lub członkowie spółdzielni. W każdym z wymienionych przypadków, okoliczność podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu kształtowałaby się odmiennie, niż w przypadku wspólników spółek kapitałowych, których ustawowa rola jest ograniczona.

Przedsiębiorca zmierza natomiast do takiego ukształtowania sytuacji prawnej i faktycznej wspólnika, aby z tytułu wykonywania usług, nie przysługiwało mu prawo do świadczeń opieki zdrowotnej, jak również nie będzie ponosił ciężarów publicznoprawnych w zakresie składki zdrowotnej. Wspólnik zyskuje zatem korzyści związane z rolą wspólników spółki osobowej, bez obciążeń właściwych tej spółce. Z tych względów, w ocenie organu, natura zleconych czynności jest sprzeczna z przepisem z art. 176 KSH, zaś ukształtowana w ten sposób rola wspólnika nie licuje z naturą spółki kapitałowej. Tymczasem zgodnie z art. 353¹ KC strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Na skutek postanowienia umowy spółki relacje spółki i wspólnika nabierają walorów obligacyjnych. Zakres zobowiązań ciążących na wspólniku kształtuje jego sytuację w sposób analogiczny do sytuacji wspólników spółki osobowej lub przedsiębiorców działających w ramach spółki cywilnej.

Wobec tego w przypadku, gdy klauzula z umowy spółki okazuje się sprzeczna z naturą instytucji opisanej w art. 176 KSH na zasadzie art. 2 KSH art. 353¹ KC w zw. z art. 58 § 1 KC, należy rozważyć właściwą kwalifikację prawną stosunku prawnego pomiędzy wspólnikiem a Spółką, patrząc na niego przez pryzmat na przykład art. 750 KC. Podkreślenia wymaga, że co do zasady relacje zachodzące pomiędzy wspólnikami a spółką należy kwalifikować jako *sui generis* umowę wzajemną, do której należy odpowiednio stosować przepisy Kodeksu cywilnego, zgodnie z art. 2 KSH. Podkreślić należy, że przepis art. 176 § 1 KSH nie stanowi samodzielnej i kompletnej regulacji stosunku prawnego pomiędzy spółką a wspólnikiem, ale zaledwie umocowanie do nałożenia na wspólnika zobowiązań innego rodzaju, niż kodeksowe (tak m.in.: w wyroku WSA w Warszawie z dnia 18.09.2023 r. sygn. akt VI SA/Wa 3998/23, w wyroku WSA w Warszawie z dnia 1, lutego 2024 r., sygn.. akt VI Sa/Wa 5315/23) Do takiej czynności prawnej właśnie na zasadzie art. 2 KSH zastosowanie mają właściwe przepisy Kodeksu cywilnego. Ostatni z

przepisów stanowi, że w sprawach nieuregulowanych w KSH stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Jeżeli wymaga tego właściwość (natura) stosunku prawnego spółki handlowej, przepisy Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio. Z tych względów, w przypadku skutecznego nałożenia na wspólnika obowiązku, o którym mowa w art. 176 § 1 KSH w pierwszej kolejności należy rozważyć, które przepisy KC będą miały zastosowanie do wykonywania stosunku prawnego. Kodeks spółek handlowych nie reguluje bowiem zagadnienia powstania i ustania stosunków obligacyjnych, czy ich wykonywania, niewykonywania oraz nienależytego wykonywania. Kwestie te reguluje kompleksowo KC.

Wskazane przez Przedsiębiorcę we wniosku rodzaje czynności charakteryzują się, jak zostało to już podniesione, ciągłością ich wykonywania w celu zapewnienia prowadzenia przez Spółkę działalności gospodarczej, co z kolei pozwala uznać, że ich natura odpowiada przedmiotowi umowy o świadczenie usług. Jak wynika z art. 750 KC do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Przepisy dotyczące umowy zlecenia mają zastosowanie w każdym przypadku, gdy przedmiotem czynności prawnej są usługi, które nie są wyczerpująco uregulowane innymi przepisami. Jak podkreśla się w doktrynie: „(...) Kwalifikacji w ramach art. 750 k.c. podlegają zarówno te umowy, których przedmiotem jest jednorazowe świadczenie usługi, cykliczne świadczenie usług, jak również umowy o stałe świadczenie usług. Nie ma znaczenia, czy mamy do czynienia ze świadczeniem jednorazowym, czy z ciągłym.” (M. Gutowski (red.), Kodeks cywilny. Tom III. Komentarz. Art. 627–1088. Wyd. 3, Warszawa 2022).

W świetle orzecznictwa, jak wskazuje Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 grudnia 2013 r. sygn. akt V CSK 30/13: „(...) Przepis art. 750 k.c. dotyczy, co do zasady, takich umów o świadczenie usług, których przedmiotem jest dokonywanie czynności faktycznych lub czynności faktycznych i prawnych.”. W konsekwencji świadczenia wymienione we wniosku Przedsiębiorcy należy traktować jako usługi w rozumieniu art. 750 KC, do których to znajduje zastosowanie przepis art.66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej. Zgodnie z jego treścią: „obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia lub osobami z nimi współpracującymi.”.

Z zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. 2024 r. poz. 497 z późn. zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, (które w przedmiotowej sprawie nie mają zastosowania) osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwanymi dalej "zleceniobiorcami", oraz osobami z nimi współpracującymi, z zastrzeżeniem ust. 4 (Osoby określone w ust. 1 pkt 4 nie podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli są uczniami szkół ponadpodstawowych lub studentami, do ukończenia 26 lat). Oznacza to, że zgodnie z wolą ustawodawcy tytułem do objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym nie są wyłącznie umowy zlecenia sensu stricte, ale wszystkie umowy, na podstawie których dana osoba wykonuje pracę, a do których zastosowanie mają przepisy dotyczące zlecenia.

W konsekwencji na gruncie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej, tytułem do objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym nie jest wyłącznie wykonywanie pracy na podstawie umowy zlecenia, ale także na podstawie umowy o świadczenie usług oraz każdej umowy, do której zastosowanie mają przepisy o zleceniu.

W kontekście powyższego stanowisko Przedsiębiorcy, przedstawione we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, należy uznać za nieprawidłowe. Biorąc powyższe pod uwagę, należało stwierdzić jak na wstępie.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje:

- 1) na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. 2024 poz. 572) (zwanej dalej „k.p.a.”) prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, albo
- 2) na podstawie art. 127a k.p.a., w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo

3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 1634, z późn. zm.) (zwanej dalej: „p.p.s.a.”) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. p.p.s.a. oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535) strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych.

Na podstawie art. 243 ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.